

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Бургас, 21.09.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и първи юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Светла М. Цолова
Членове:	Галина Т. Канакиева Благой Г. Потеров

при участието на секретаря Станка Ст. Ангелова
в присъствието на прокурора Иванка Ангелова Козарова (АП-Бургас)
като разгледа докладваното от Светла М. Цолова Наказателно дело за
възобновяване № 20212000600095 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искане на Апелативния прокурор при
Апелативна прокуратура – гр. Бургас за възобновяване на приключило
административнонаказателно дело.

С подаденото искане за възобновяване на административно-наказателно
дело на основание чл.380 от НПК Апелативният прокурор при Апелативна
прокуратура – гр. Бургас оспорва законосъобразността на постановеното по
НАХД №3030/2020г. на Районен съд – гр. Бургас решение и
потвърждаващото го въззивно решение по ВНАХД №1131/2020г. по
приложението на материалния закон. Твърди, че първоинстанционното
съдебно производство е било образувано по повод внесено от прокурора на
основание чл.375 от НПК постановление за освобождаване от наказателна
отговорност с налагане на административно наказание по чл.78а от НК
спрямо Е.Б. Б. за извършено престъпление по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК.
Твърди също, че с решение №260103 от 26.08.2020г. по НАХД №3030/2020г.
на Районен съд – Бургас обв. Е.Б. Б. е била призната за невинна и оправдана
по обвинението за престъпление по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК, като наред с
това ѝ е било наложено административно наказание глоба в размер на 200
лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за

нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДП. Заявява, че подаденият от прокурора въззивен протест срещу оправдателното решение не е бил уважен и с въззивно решение по ВНАХД №1131/2020г. на Окръжен съд – Бургас първоинстанционното решение е било потвърдено. Изтъква, че основният мотив на двата оправдателни съдебни акта очевидно е необходимостта от приложението на чл.9, ал.2 от НК, който гласи, че не е престъпно деянието, което, макар и формално да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление, поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. Изразява несъгласие с аргументите на съдилищата, обосноваващи малозначителност на конкретното деяние по смисъла на чл.9, ал.2 от НК и оправдаване на обв. Б.. В противовес на същите излага съображения, с които обстойно мотивира наличието на всички обективни и субективни признаци на престъплението по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК и подкрепя предпоставките по чл.78а, ал.1 от НК за освобождаване на обв. Е. Б. от наказателна отговорност за извършеното престъпно деяние и налагане на административно наказание глоба. Подчертава, че постановените от инстанционните съдилища оправдателни актове са в противоречие с трайно установената съдебна практика в апелативния район по приложението на чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК, съгласно която при обвинение за престъпление с посочената правна квалификация наказателните производства приключват с признаване на дееца за виновен. Не отрича необходимостта от конкретна преценка досежно степента на обществена опасност на деянието във всеки отделен случай, съответно за вземане на решение за прилагането или не на чл.9, ал.2 от НК. Като отстоява позицията, че деянието, за което е приключило административнонаказателното производство по НАХД №3030/2020г. на Районен съд – Бургас съставлява престъпление по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК и обв. Б. е била оправдана за него в нарушение на материалния закон, предлага на апелативният съд да възобнови административно-наказателното производство по НАХД №3030/2020г. на Районен съд – Бургас, да отмени постановеното по него и влязло в сила решение, както и въззивното потвърдително решение по ВНАХД №1131/2020г. на Окръжен съд – Бургас, и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

В съдебно заседание представителят на Апелативна прокуратура – гр.

Бургас поддържа подаденото от Апелативния прокурор искане за възобновяване на приключилото административнонаказателно производство по изложените в него съображения и моли за уважаването му. Счита, че конкретното разгледано деяние притежава всички обективни и субективни признаци от състава на престъплението по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК и не е малозначително по смисъла на чл.9, ал.2 от НК, поради което обв. Е. Б. неправилно е била оправдана от инстанционните съдилища. Заявява, че трайната съдебна практика еднозначно приема, че подобни деяния, извършени с управлявани по черни пътища МПС без регистрационни табели, не са малозначителни, поради което не се изключва наказателната отговорност за тях и извършителите са били осъдени. Като обстойно аргументира становището си, че конкретното деяние, за което е приключило административно-наказателното производство, притежава нужната степен на обществена опасност и съставлява престъпление по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК, претендира апелативният съд да възобнови делото, да отмени оправдателните актове на инстанционните съдилища и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд или да се произнесе по съществото на правния спор, като признае обв. Б. за виновна в извършване на престъпление по чл.345, ал.2 от НК и ѝ наложи административно наказание глоба на основание чл.78а от НК.

Оправданото лице Е.Б. Б., редовно призована, не се яви в съдебно заседание пред Апелативния съд и не изрази становище, нито устно, нито писмено, по искането на Апелативния прокурор за възобновяване на приключилото дело.

Бургаският апелативен съд, след като обсъди доводите в искането на Апелативния прокурор при Апелативна прокуратура – Бургас, изслуша в съдебно заседание пледоарията на представителя на прокуратурата и провери материалите по делото, направи следните констатации:

Искането за възобновяване на наказателното дело е допустимо, тъй като е направено от компетентен орган – Апелативния прокурор при Апелативна прокуратура – гр. Бургас и в изискуемия от чл.421, ал.3 от НПК шестмесечен срок, считано от деня на влизане в сила на решението, постановено в производството по чл.375 и сл. НПК, който съвпада с датата на постановяване на въззивното решение поради липсата на законова възможност за касационно обжалване и протестиране и има за предмет на претендираната

проверка съдебен акт от категорията на визираните в чл.419, ал.1 и чл.422, ал.1, т.5 от НПК – решение, непроверено по касационен ред по жалба или протест.

Разгледано по същество, искането за възобновяване на наказателното дело е основателно.

По повод внесено от прокурор при Районна прокуратура – Бургас постановление за освобождаване от наказателна отговорност за престъпление по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК и налагане на административно наказание на обв. Е.Б. Б. в Бургаския районен съд е било образувано административнонаказателно производство – НАХД №3030/2020г.

С решение №260103 от 26.08.2020г. по НАХД №3030/2020г. Бургаският районен съд признал обв. Е.Б. Б. за невинна в това, че на 23.06.2020г. на изхода на гр. Камено към с. Кръстина, по черен земен път, до републикански път III-5392, да е управлявала МПС – лек автомобил, марка „Рено“, модел „Меган“, с номер на рама VF1EA0G0C18246813, което не е било регистрирано по надлежния ред съгласно Наредба №1-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране на МПС и ремаркета, теглени от тях, поради което и на основание чл.378, ал.4, т.2 вр. чл.301, ал.4 вр. чл.305, ал.6 от НПК я оправдал по повдигнатото ѝ обвинение за престъпление по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК. Със същото решение, на основание чл.305, ал.6 от НПК, съдът наложил на обв. Е.Б. Б. административни наказания глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за допуснато нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДП. В мотивите към решението си първоинстанционният съд е приел, че обв. Б., макар и формално с деянието си да е осъществила състава на престъплението по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК, доколкото е управлявала МПС, което не е било регистрирано по надлежния ред, обществената опасност на извършеното е ниска, като очевидно е имал предвид, че същата е явно незначителна. Аргументирал ниска обществена опасност на деянието, по-скоро явна незначителност на обществената опасност на деянието, с чистото съдебно минало на обвиняемата, с краткия ѝ стаж от четири месеца като водач на МПС и липсата на нарушения и санкции по ЗДП, с особеностите на пътя, по който обвиняемата е управлявала автомобила – по черен път, извън населено място - между гр. Камено и с. Кръстина, с неинтензивен трафик и минимална вероятност от възникване на ПТП, с

липсата на минала съдимост на обвиняемата, както и с липсата на приложен спрямо нея институт на освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по чл.78а от НК. Мотивирал като краен правен извод, че в конкретния случай охраняваните от нормата на чл.345, ал.2 от НК обществени отношения не са били застрашени в предвидената от законодателя степен, за да се ангажира отговорността на обвиняемата за престъпление по цитирания текст с приложението на чл.78а от НК. Предвид на това, макар и да не се е позовал изрично на чл.9, ал.2 от НК, оправдал обв. Б..

По повод въззивен протест на прокурор от Районна прокуратура – гр. Бургас с решение №187 от 04.03.2021г. по ВНАХД №1131/2020г. Бургаският окръжен съд потвърдил изцяло първоинстанционното оправдателно решение. В мотивите към своя акт въззивният съд изразил пълно съгласие с правните изводи на първата инстанция, че извършеното от обвиняемата, макар и да осъществява формално признаците от състава на престъплението по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК, поради по-ниската си степен на обществена опасност не съставлява престъпление. В подкрепа на този извод изтъкнал пълното съвпадение на обективните елементи от състава на престъплението по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК с тези от състава на административното нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДП. Приповторил аргументите на първостепенния съд в подкрепа на заключението за ниската степен, имайки предвид явно незначителната степен, на обществена опасност на конкретното деяние – нерегистрираното МПС е управлявано от обв. Б. по черен земен път, по който към момента на извършване на деянието е нямало интензивен трафик, вероятността за настъпване на ПТП е била незначителна, с поведението си обвиняемата не е застрашила други участници в движението, нито е осъществила демонстративно управление на нерегистрирано МПС, което да завишава обществената опасност и укоримост на деянието в степен, налагаща ангажирането на отговорността на обв. Б. за престъпление по чл.345, ал.2 от НК, вместо за административно нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДП, чисто съдебно минало на обвиняемата и липса на санкции за допуснати от нея нарушения по ЗДП.

Въззивният съд намерил за неоснователни доводите в прокурорския протест, че решението на първата инстанция е постановено в нарушение на задължителните предписания на Тълкувателно решение №3 от 20.11.2014г. по

т. д. №3/2014г. на ОСНК на ВКС и Тълкувателно решение №3 от 22.12.2014г. по т. д. №3/2015г. на ОСНК на ВКС за приоритет на наказателната пред административнонаказателната отговорност. Споделил разбирането на първостепенния съд за пълно покриване на обективните признаци на престъплението по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК с тези на административното нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДП, като допълнил, че преценката дали подобно деяние ще се квалифицира като престъпление или като административно нарушение зависи от степента на обществена опасност на конкретно извършеното. Приемайки, че степента на обществена опасност на процесното деяние не надвишава тази на административното нарушение по чл.175, ал.3 от ЗДП, за да е оправдано третирането му като престъпление от общ характер с всички предвидени в закона последици от наказателна репресия, заключил, че обвиняемата правилно е оправдана. Въззивната инстанция, идентично с първата, не е приела изрично явна незначителност на обществената опасност на деянието, нито се е позовала на чл.9, ал.2 от НК. Направила извод за законосъобразност на първоинстанционното решение в частта му, с която на обв. Б. за допуснато административно нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДП, са й били наложени административни наказания в минимални размери, предвидени в чл.175, ал.3 от ЗДП – глоба от 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца.

Несподелими са изложените в решенията на инстанционните съдилища съображения за „ниска степен на обществена опасност“ на разгледаното деяние, който критерий е използван в чл.93, т.9 от НК за дефиниране на понятието „маловажен случай“ на престъпление. Очевидно съдилищата са имали предвид малозначителност на деянието по смисъла на чл.9, ал.2 от НК. Тази правна норма урежда две възможни хипотези, при наличието на които извършеното деяние не е престъпно, макар и да съдържа привидно признаците на съответен състав на престъпление: когато то не е общественоопасно въобще и не оказва никакво отрицателно въздействие върху защитените обществени отношения или когато обществената опасност на деянието е явно незначителна, без да бъде напълно изключена. Поначало оценката на степента на обществена опасност на деянието е исторически обусловена и винаги е съобразена с характера на общественоопасните деяния и тяхното отрицателно значение за обществото на даден етап от неговото развитие. Случаите на управление на нерегистрирани МПС особено

зачестиха и станаха актуални през последните години. Това обстоятелство наложи тяхното криминализиране с новелата на чл.345, ал.2 от НК, която беше приета със ЗИД НК, ДВ, бр.95 от 29.11.2016г. С въвеждането на този текст в наказателния закон се цели повишена взискателност към водачите на МПС и затова при определена степен на обществена опасност, деянието, изразило се в управление на МПС, нерегистрирано по надлежния ред, се характеризира като престъпление, а не като административно нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДП.

Вярно е, че въпросът дали извършеното от дееца деяние е малозначително, съответно непростъпно, се решава във всеки конкретен случай при съвкупната преценка на всички елементи от състава на даденото престъпление, като от значение са характерът на обекта на посегателство, степента, в която той може да бъде засегнат, особеностите на конкретното деяние, с оглед възможността, която то създава за засягане на обекта, степента на застрашаване на обекта, някои специфични характеристики на дееца, които се отразяват на обществената опасност на неговата личност, общественотоопасните последици от деянието, каквито може да има и при престъпленията на просто извършване, каквото е настоящото. При положителен извод за малозначителност на деянието, водеща роля има оценката на степента на обществена опасност на деянието, като на втори план стои степента на обществена опасност на дееца.

В настоящия казус съдебните инстанции неправилно са приели, че процесното деяние не е престъпно, защото степента на обществената му опасност е ниска и защото обв. Б. не е осъждана, не е освобождавана от наказателна отговорност с налагане на административно наказание и не е санкционирана за допуснати нарушения по ЗДП. Характеристиките на конкретния пътен участък, където е управлявано превозното средство – черен земен път, по който към момента на извършване на деянието е нямало интензивен трафик и вероятността за настъпване на ПТП е била незначителна, са ирелевантни за преценката на обществената опасност на деянието и нямат за последица отпадане на престъпния му характер, тъй като пътнотранспортни произшествия, включително такива с тежък резултат, могат да възникват по всички видове пътища, предназначени за обществено ползване, дори и по черен земен път. Посочените обстоятелства, свързани с категорията на процесния път и отсъствието на интензивно движение на МПС

по него, респективно минимална опасност от възникване на ПТП, могат да се съобразят като смекчаващи вината на дееца при индивидуализацията на следващото се наказание, но същите не могат да послужат като основания, изключващи обективната съставомерност на деянието. Нормата на чл.345, ал.2 от НК, която регламентира обективните и субективните елементи на обсъденото престъпление, не отдава никакво значение на характеристиките на пътя, по който се управлява нерегистрираното МПС, нито на вида и особеностите на същото, поради което тези обстоятелства не влияят на съставомерността на деянието и не понижават степента му на обществена опасност до явно незначителна.

Отчитайки на второ място степента на обществена опасност на привлечената Б., следва да се изтъкне, че тя действително е ниска, но липсата на предходни осъждания и на предишно освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно наказание са основания за самото задължително прилагане на института по чл.78а, ал.1 от НК и не могат да се ценят като такива, които да обосноват явна незначителност на обществената опасност на деянието и да изключат характеристиката му на престъпление по чл.9, ал.1 от НК. Още повече, че за разлика от „маловажността“ на престъплението по смисъла на чл.93, т.9 от НК, при преценката за „явна незначителност“ на обществената опасност на деянието, личността на дееца не е решаваща.

Съобразявайки характера на обсъденото престъпление, което е формално, доколкото съставът му не изисква настъпването на определен вредоносен резултат, то достатъчно е защитените с материалната норма на чл.345, ал.2 от НК обществени отношения, свързани с безопасното функциониране на транспорта, в частност свързани с управлението по пътищата единствено на надлежно регистрирани МПС, да са поставени в опасност, за да се приеме, че извършеното от Б. притежава необходимата степен на обществена опасност за квалификацията му като престъпление по посочения текст. Конкретното деяние притежава обективните и субективните признаци на престъплението по чл.345, ал.2 от НК, степента му на обществена опасност не е явно незначителна, за да го изключи от категорията на престъпните прояви. Направените от инстанционните съдилища правни изводи в противоположен смисъл са в несъответствие с цитираната разпоредба, поради което са незаконосъобразни.

Постановените оправдателни решения по спора се намират в противоречие с установената и последователна съдебна практика по приложението на чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК в апелативния ни район и в страната. Изобилна и константна е практиката на съдилищата, която приема, че е налице извършено престъпление по чл.345, ал.2 от НК, когато се управлява нерегистрирано по надлежния ред МПС, включително от неосъждано или непълнолетно лице, или от лице, непритежаващо способност да управлява МПС или макар и да притежава такава способност, има малък опит като водач на МПС, като последните две обстоятелства завишават степента на обществена опасност на деянието и не позволяват изключването му от обхвата на престъпленията.

По изложените съображения апелативният съд прие, че решението по НАХД №3030/2020г. на Бургаския районен съд и потвърждаващото го решение по ВНАХД №1131/2020г. на Бургаския окръжен съд са постановени в противоречие с материалния закон. Направеното по реда на чл.380 от НПК искане на Апелативния прокурор при Апелативна прокуратура – Бургас за възобновяване на посоченото наказателно дело е основателно и следва да се уважи. При наличието на посоченото основание в настоящата извънредна процедура съдът следва да възобнови производството по приключилото административнонаказателно дело, да отмени постановените от инстанционните съдилища оправдателни решения и на основание чл.380, ал.2 от НПК да се произнесе по съществуващото на спора.

Безспорно е установено от събраните в досъдебното производство доказателствени материали, че на 23.06.2020г. на изхода на гр. Камено към с. Кръстина, по черен земен път, до републикански път III-5392, обв. Б. е управлявала МПС – лек автомобил, марка „Рено“, модел „Меган“, с номер на рама VF1EA0G0C18246813, което не е било регистрирано по надлежния ред съгласно Наредба №1-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране на МПС и ремаркета, теглени от тях. Б. е знаела, че управляваният от нея лек автомобил не е бил регистриран и на него не са били поставени регистрационни табели, за които обстоятелства свид. Алиев изрично я уведомил. Знаела е също, че всички движещи се по пътищата на страната превозни средства и теглените от тях ремаркета трябва притежават нормативно предвидената регистрация. Иначе казано, съзнавала е общественоопасния характер на деянието, което налага извод за пряк умисъл в действията ѝ.

С деянието си привлечената Б. е осъществила от обективна и субективна страна престъпния състав на чл.345, ал.2 от НК, защото е управлявала процесния лек автомобил, който не е бил регистриран по предвидения ред, установен с Наредба №1-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране на МПС и ремаркета, теглени от тях. Липсата на технически неизправности по автомобила, създаващи опасност за движението, както и липсата на интензивен трафик на МПС в процесния пътен участък, не понижават степента на обществена опасност на деянието до степен, която да изключи престъпния му характер. Предвид на това привлечената обв. Б. следва да бъде призната за виновна в извършване на вмененото ѝ престъпление по чл.345, ал.2 от НК.

По повод на разгледаното престъпление е приложим текстът на чл.78а ал.1 от НК, който регламентира освобождаване на дееца от наказателна отговорност с налагане на административно наказание глоба, когато са налице кумулативно предвидените в посочената правна норма предпоставки.

Престъплението по чл.345, ал.2 вр. ал.1 от НК е умишлено и за него за пълнолетните извършители са предвидени наказания лишаване от свобода до една година или глоба от 500 до 1000 лева.

Изпълнени са също и изискванията, визирани в чл.78а, ал.1, б.”б” от НК – неосъждане на дееца за престъпление от общ характер и липса на друго предходно освобождаване от наказателна отговорност по реда на чл.78а от НК. Наличните доказателства установяват, че привлечената Б. досега не е осъждана за никакво престъпление, не е освобождавана от наказателна отговорност на основание чл.78а, ал.1 от НК, не е регистрирана за противообществени прояви и срещу нея няма образувани и висящи други наказателни дела.

Относно третата предпоставка, предписана с текста на чл.78а, ал.1, б.”в” от НК и обуславяща прилагането на коментирания институт, а именно: възстановяване на причинените с престъплението имуществени вреди, също следва да се приеме за изпълнена, доколкото от настоящото деяние не са произтекли имуществени щети, които да подлежат на репарирание от привлечената.

Гореизложеното мотивира апелативния съд да направи извода, че спрямо привлечената Б. за настоящото престъпление е приложим института на освобождаване от наказателна отговорност с налагане на административно

наказание в хипотезата на чл.78а, ал.1 от НК, отнасяща се за пълнолетните извършители. При това прилагането на този институт, след направена констатация за наличието на всички кумулативно изискуеми условия, е задължително и съдът е лишен от законова възможност да преценява дали да приложи или не цитираната разпоредба. По тези съображения, съдебният състав прие, че на основание чл.78а, ал.1 от НК следва да освободи привлечената от наказателна отговорност за извършеното престъпление и да ѝ наложи административно наказание глоба в законоустановените параметри – от 1000 до 5000 лева. Съобразявайки ниската степен на обществена опасност на деянието, изводима от характерните особености на процесния пътен участък, по който е било управлявано превозното средство, ниската лична опасност на Б. като деец, причините и подбудите за извършване на престъплението, липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства и наличните смекчаващи такива, каквито са добрите характеристични данни на привлечената, липсата на допуснати от нея нарушения на правилата за движение и липсата на наложени ѝ санкции по ЗДП, оказаното от нея съдействие за разкриване на обективната истина, искреното ѝ съжаление за стореното, както и имотното ѝ състояние, апелативният съд прецени, че за разгледаното престъпление по чл.345, ал.2 от НК на привлечената Б. следва да наложи административно наказание глоба от 1000 лева, което съвпада с минималния размер на санкцията, предвиден в законовата норма на чл.78а, ал.1 от НК.

Апелативният съд не може да наложи на привлечената Б. и административно наказание лишаване от право да управлява МПС, каквато възможност му предоставя чл.78а, ал.4 от НК, тъй като лишаването от такова право не е предвидено като наказание за разгледаното престъпление по чл.345, ал.2 от НК.

Ръководен от изложените съображения и на основание чл.380, ал.2 от НПК от ЗАНН, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА приключилото административнонаказателно производство по НАХД №3030/2020г. на Бургаския районен съд.

ОТМЕНЯ решение №260103 от 26.08.2020г. по НАХД №3030/2020г. на

Бургаския районен съд, както и решение №187 от 04.03.2020г. по ВНАХД №1131/2020г. на Бургаския окръжен съд изцяло и вместо това ПРИЗНАВА Е.Б. Б. за виновна в това, че на 23.06.2020г. на изхода на гр. Камено към с. Кръстина, по черен земен път, до републикански път III-5392, е управлявала МПС – лек автомобил, марка „Рено“, модел „Меган“, с номер на рама VF1EA0G0C18246813, което не е било регистрирано по надлежния ред съгласно Наредба №1-45 от 24.03.2000г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране на МПС и ремаркета, теглени от тях – престъпление по чл.345, ал.2 от НК, като на основание чл.78а, ал.1 от НК я ОСВОБОЖДАВА от наказателна отговорност и ѝ налага административно наказание ГЛОБА в размер на 1000 / хиляда / лева в полза на държавата.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____